

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :

Ετησίᾳ . . . δρ. 8,—
Ἐξάμηνος . . > 4,50
Τρίμηνος . . > 2,50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἐτησίᾳ φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος > > 5,50
Τρίμηνος > > 3,—

Δι' ἀνδρομαί ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἰανουαρίου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ Τ.Ω. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκαστον λπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος

Ἐν Ἀθήναις, 29 Μαΐου 1910

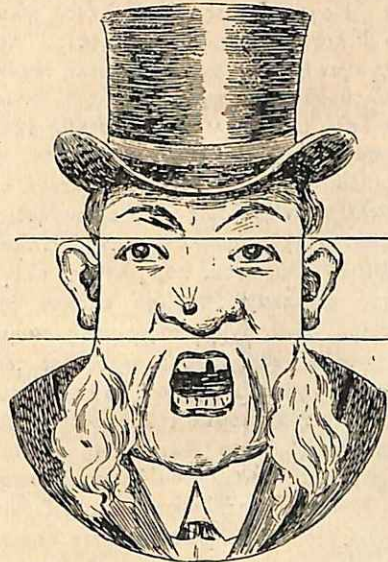
Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 26

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΑΣ

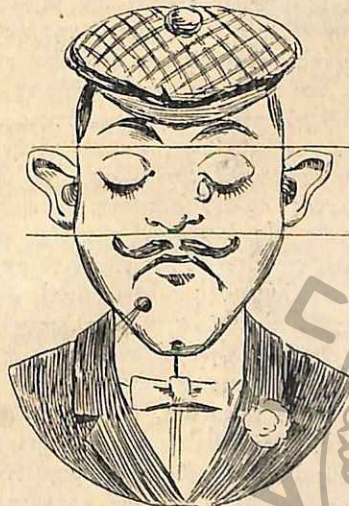
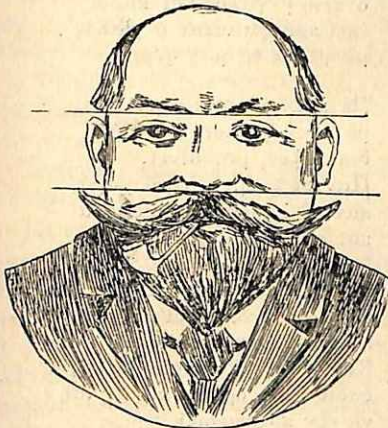
Β'.

Σήμερα θὰ σᾶς μάθω ἐν ἄλλο παι-
γνίδι, ἀκόμῃ ὠραιότερον καὶ διασκεδα-
στικώτερον ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ σᾶς ἐδειξα
εἰς τὸ 24ον φυλλάδιον καὶ ποῦ ἔμαθα
ὅτι σᾶς ἤρσαν πολὺ.

Βλέπετε ἐδῶ αὐτὰς τὰς ἐξ γελοιο-
γραφίας; Κάθε πρόσωπον εἶνε χωρισμέ-
νον μὲ δύο γραμμάς εἰς τρία μέρη:
Τὸ ἐπάνω (μέτωπον) τὸ μεσαῖον (μάτια,

θὰ σχηματισθῇ ἄλλο πρόσωπον, διαφορε-
τικόν. Εἰμπορεῖτε ἐπίσης νὰ φαιρέσετε τὰ
μάτια καὶ τὴν μύτην τῆς δευτέρας, καὶ
νὰ βάλετε εἰς τὴν θέσιν των τὰ μάτια καὶ
τὴν μύτην τῆς τρίτης. Εἰμπορεῖτε ἀκόμῃ
νὰ σχηματίσετε ἄλλο πρόσωπον, μὲ τὸ
ἐπάνω μέρος π. χ. τῆς πρώτης εἰκόνης,
μὲ τὸ μεσαῖον τῆς δευτέρας καὶ μὲ τὸ
κάτω τῆς τρίτης. Καὶ οὕτω καθεξῆς.
Ἔτσι λοιπὸν αἱ γελοιογραφίαι ποῦ σᾶς
δίδω ἐδῶ δὲν εἶνε πλέον ἐξ, ἀλλὰ πολ-
λαί. Διότι τὰ δεκαοκτὼ κομμάτια των
(3×6=18) εἰμποροῦν νὰ συνδυασθοῦν
κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους,

μύτη) καὶ τὸ κάτω, (στόμα, πηγούνι,
ὤμοι.) Διατί αὐτό; Διότι αἱ ἐξ εἰκόνης
εἶνε οὕτω πως ζωγραφισμέναι, ὥστε κάθε
μέρος τῆς μιᾶς εἰμπορεῖ νὰ ἀντικατασταθῇ
μὲ τὸ ἀντίστοιχον οἰαζδήποτε ἄλλης.
Δηλαδή: εἰμπορεῖτε ἑξαφνα νὰ φαιρέσετε
τὸ μέτωπον τῆς πρώτης καὶ νὰ βάλετε
εἰς τὴν θέσιν του τὸ μέτωπον τῆς δευτέ-
ρας· θὰ τῆς πηγαινῇ ἐπίσης λαμπρὰ καὶ

και κάθε συνδυασμός θα σάς διδάξει και νέαν γελοιογραφίαν.

Αλλά πώς θα γίνονται οι συνδυασμοί, αφού τα μέρη των εικόνων δεν είνε κομμένα και κινητά; Α, είνε ευκολώτατον: Θά τα κόψετε σεις. Πάρετε τὸ ψαλλίδι σας και χωρίσατε πρώτα τὰς ἐξ γελοιογραφίας, ακολουθούντες τὰς γραμμάς των πλαισίων των. Καί αφού τὰς χωρίσετε και τὰς βγάλετε ἀπὸ τὴν σελίδα, κολλήσατέ τας, μίαν-μίαν, ἐπάνω εἰς ἐξ λεπτά καρτονάκια τοῦ αὐτοῦ σχήματος (ἀπὸ κουτιά σιγαρέτων, π.χ.) Ἐπειτα —αὐτοὶ στεγνώσῃ καλὰ ἡ κόλλα, —χρωματίσατε τὰ πρόσωπα μετὰ τὰ χρωματιστὰ μολύβια σας ἢ μετὰ τὰς νερομπογιὰς σας, (ὅπως ξεύρετε και ὅπως μπορεῖτε!) Καί αφού στεγνώσουν και τὰ χρώματα, τότε πάρετε ἕνα χάρακα και ἕνα κοπτερόν μαχαίρακι, και μετὰ μεγάλην προσοχὴν κόψατε κάθε εἰκόνα εἰς τρία, ἀκολουθούντες ακριβῶς τὰς δύο ἐκείνας γραμμάς ποῦ χωρίζουν τὸ πρόσωπον ἐκαστης. Ἔτσι θὰ ἔχετε 18 κομμάτια μετὰ τὰ ὅποια εἰμπορεῖτε πλέον νὰ ρυθίσετε τοὺς ἀτελειώτους συνδυασμούς.

Θὰ μοῦ πῆτε: Ἀλλά τὸ φυλλάδιον αὐτό, αφού κόψωμεν τὰς εἰκόνας, δὲν θὰ καταστραφῇ; Καί τότε πῶς θὰ ἔχωμεν πλήρη τὸν τόμον τῆς ἀγαπητῆς μας Διαπλάσεως;... Ἀλλά και αὐτό, μικροί μου φίλοι, διορθώνεται ευκολώτατα μετὰ μίαν δεκάραν. Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε πλήρη τὸν τόμον σας, χωρὶς νὰ λείπη οὔτε μία σελὶς του, θὰ ἀγοράσετε ἀκόμη ἕνα σημερινὸν φύλλον, διὰ νὰ τὸ φυλάξετε ἀκέραιον μαζί μετὰ τὰ ἄλλα. Ἔτσι τὸ παιγνίδι εἰμπορεῖ νὰ σᾶς κοστίσῃ μίαν δεκάραν, ἀλλὰ σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἀξίζει πολὺ περισσότερον...

Εἰξεύρετε τώρα πόσους συνδυασμοὺς και ἐπομένως πόσας διαφορετικὰς γελοιογραφίας εἰμπορεῖτε νὰ σχηματίσετε μετὰ τὰ δεκαοκτὼ κομμάτια; Δὲν θὰ τὸ πιστεύσετε και ὅμως σᾶς ἐγγυώμαι: Περισσότερας ἀπὸ 100. Τί λέγω; Περισσότερας ἀπὸ 200!... Ἐρωτήσατε τοὺς μεγαλύτερους σας ἀδελφούς, ποῦ ἐσπούδασαν Ἀλγεβραν, και αὐτοὶ θὰ σᾶς πῶν τὸν ἀκριβὲς ἀριθμὸν τῶν συνδυασμῶν, οἱ ὅποιοι εἰμπορεῖ νὰ γίνουν μετὰ δεκαοκτὼ κομμάτια συνδυαζόμενα μεταξὺ των ἀνὰ τρία καθ' ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους. Καί ἔπειτα γράψατέ μου αὐτὸν τὸν ἀριθμόν, γιὰτὶ ἐγὼ δὲν τὸν ξέρω καλά.

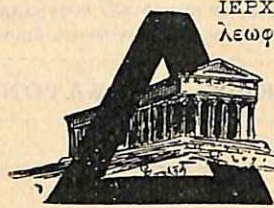
Λοιπὸν, μετὰ τὴν νέαν παιγνίδι και καλὴν διασκέδασιν, ἀλλά, — μετὰ τὰς ἐξετάσεις!

Η ΤΡΙΣΕΥΓΕΝΗ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΙΕΡΧΟΜΕΝΟΙ τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας, —τὸν ὡραῖον αὐτὸν ἀθηναϊκὸν περίπατον μετὰ τὴν διπλὴν δεινροστομίαν, — θὰ ἐσταματήσατε πολλάκις εἰς τὴν μικρὰν ἐκείνην πλατεῖαν, ἡ ὁποία διανοίγεται ὀπίσθεν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ περιεργασθῆτε και νὰ θαυμάσετε τὸν μαρμάρινον Ἐυλοθραύστην ποῦ τὴν στολίζει. Ἐργον τοῦ ἐξόχου Ἑλληνοῦ γλύπτου Φιλιππότη, ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ποῦ παρήγαγεν ἡ σύγχρονος ἑλληνικὴ τέχνη, ὁ Ἐυλοθραύστης ἡγοράσθη πρό τινων ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου και ἐστήθη ἐκεῖ. Δὲν παρίστανει τίποτε τὸ σπουδαῖον, τὸ ἱστορικόν, τὸ ἐθνικόν, τὸ δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ ἀναμνήσεις και συγκινήσεις, ὅπως π.χ. τὸ συμπλέγμα τῆς Ἑλλάδος και τοῦ Βύρουνος, ποῦ βλέπετε ὀλίγα βήματα παρακάτω, εἰς τὸ πάρχον τοῦ Ζαπτείου. Ἐνας ἄνθρωπος γυμνός, σκυμμένος, προσπαθεῖ νὰ θραύσῃ τὸ πρὸ των ποδῶν του χονδρὸν ξύλον. Ἀλλὰ τὸσον τελεία εἶνε ἡ ἀνατομία τοῦ γυμνοῦ ἐκείνου σώματος, τὸσον θαυμασίως ἀποτυπῶνται ἐπὶ τοῦ μαρμαρίου ἡ προσπάθεια, τὸσον ἐντονὸς εἶνε ἡ ζωὴ και τὸσον ὡραία ἡ κίνησις τοῦ ἀγάλματος, ὥστε ὅποιος τὸ βλέπει, ἀδάσῃ ἡ εἰδήμων, τὸ θαυμάζει. Ἀνεξαρτήτως λοιπὸν τοῦ θέματος, τὸ ἔργον δίδει τὴν συγκίνησιν τῆς καθαρῆς τέχνης, ἡ ὁποία εἶνε ἀνωτέρα κάθε ἄλλης, και διεγείρει τὰς ἀναμνήσεις των μεγάλων γλυπτῶν τῆς ἀρχαϊότητος, οἱ ὅποιοι εἶχον στολίσῃ τὴν πόλιν αὐτὴν μετὰ τὸς ἀθάνατα καλλιτεχνήματα. Ὁ Ἐυλοθραύστης τοῦ Φιλιππότη, στημένος περιφανῶς εἰς δημοσίαν πλατεῖαν των Ἀθηνῶν, συνέδεεν οὕτως εἰπεῖν τὸ παρὲν μετὰ τὸ παρελθόν τῆς πόλεως, και ἀπεδείκνυν ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Καλλιτεχνίας δὲν ἐχάθη ἀπὸ τὴν χώραν αὐτὴν, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἡ πατρίς τῆς.

Ἀκούσατε τώρα και, ἂν εἰμπορεῖτε, μὴ φρίξετε! Μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ὁ Ἐυλοθραύστης εὐρέθη κατεστραμμένος. Κάποιοι βάνδαλοι, κάποιοι κακοῦργοι, τὴν νύκτα, ἔρριψαν ἐπὶ τοῦ μνημείου μεγάλην ποσότητα ἐρυθροῦ χρώματος. Τὸ κατερρύπανε, τὸ ἐδεβήλωσε, τὸ κατέστρεψε. Διοτι τὸ μάρμαρον ἐποτίσθη βαθεῖα ἀπὸ τὸ χρώμα και ἡ βλάβη θεωρεῖται ἀνεπανόρθωτος. Ὅλον τὸ βάθρον και τὰ κάτω μέρη τοῦ ἀγάλματος εἶνε τώρα κατακόκκινα ὡς αἰμοσταγῇ. Μία ἀνεξίτηλος ἀσχημία ἐκάλυψε τὴν λευκὴν και

ἐκπαγλὸν ὡραιότητα. Καί ὅλη ἡ ἐντύπωσις ἐκ τοῦ καλλιτεχνήματος χάνεται, και ὁ θεατὴς δὲν αἰσθάνεται παρὰ μίαν λυπὴν βαθεῖαν διὰ τὴν μεγάλην καταστροφὴν...

Ὅλη ἡ πόλις, ὡς ἕνας ἄνθρωπος, ἐρρήξε κραυγὴν φρίκης, πόνου και ἀγανακτήσεως. Ἐπροκλήθη ἀμοιβὴ δι' ἐκείνον ποῦ θάνατῳ λυπετὸν τὸν δράστην, και εἰς χημικὸς ἐπεφορτίσθη νὰ καθαρίσῃ τὸ ἀγαλμα. Ἀλλὰ λέγουν ὅτι δὲν γίνεταί τίποτε. Ὁ δράστης θὰ μείνῃ αἰωνίως ἄγνωστος, και τὸ μάρμαρον αἰωνίως σιγματοσμένον. Τί κρίμα! τί κακοῦργημα, τί βανδαλισμός!... Ὡς, ἀδύνατον νὰ τὸ ἔκαμεν ἄνθρωπος ἔχων σφᾶς τὰς φρένας! Θὰ ἦτο κάποιος τρελλός...

Σᾶς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΙ ΩΡΑΙΟ ΠΡΩΤ'ΙΝΟ

Πουλιὰ ζευγάρια στή σκυιά κ' ἐν ἀηδονάκι στή μοσκιά τὴν φύσι κελαδοῦνε. Φωτάει ὁ ἥλιος στὸ βουνό, τ' ὠραίο τοῦτο πρωινὸ πειὸ γρήγορα ξυπνοῦνε.

Ἐλᾶτε, ἀγόρια νεροπαλά και κοριτσάκια σιγαλά πιασμέν' ἀπὸ τὸ χέρι, ὁ πειὸ μεγάλος και καλὸς ἐκεῖ ποῦ φαίνεται ὁ γιαιλὸς μετὰ γέλια θὰ μᾶς φέρῃ.

Ἡ πρωϊνὴ περπατησιὰ μετὰ μοσχόμυρσι δροσιὰ διπλὴ ζωὴ μᾶς δίνει. Παντοῦ ζωὴ, παντοῦ χαρὰ, παντοῦ λουλούδια τρυφερά και στὸ γιαιλὸ γαλήνη.

Ὁ ἥλιος ἔφεξε τὴ Γῆ μετὰ μίαν ἀγάπην και στοργὴν κ' ἡ θάλασσα γυαλίζει! Κάθ' ἕνας μας, καλὸ παιδί, ὅποιον στὸ δρόμο κ' ἂν ἰδῇ νὰ τὸν καλημεριζῇ.

ΧΕΛΙΔΟΝΟΦΩΛΙΑ

Ἐγύρισε τὸ χελιδόνι κ' ἀπ' ὅλες πρῶτῃ του δουλειὰ, νὰ κτίσῃ κάτ' ἀπ' τὸ μπαλκόνι γιὰ τὰ πουλάκια του φωλιά.

Πετὰ χορτάρια νὰ συνάξῃ κ' ὅλα στὸ ράμφος τὰ βαστά, τὰ φέρνει, τ' ἀκουμπᾷ μετὰ τᾶς στὴ μπαλκονόπορτα μπροστά.

Και λίγα-λίγα ἔδες, τὰ παίρνει κ' ἀγάλλει κτίζει τὴ φωλιά και στοργικὰ κεῖ μέσα φέρνει τὰ νεογνίττα πουλιὰ.

Α. Κ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANGEZ)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγουμένων: — Ὁ μικρὸς βοηθὸς Τιάρκος, υἱότοκος τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Λύκειον, μανθάνει διὰ τὴν παιδικὴν τοῦ φίλου Ζινέττα ὑπηρετεῖ ὡς ποιοῦντος τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Τίλιτ. Παρανοιάζεται λοιπὸν ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Λυκείου, και τῷ ζητεῖ τὴν ἀδειαν νὰ πέλῃ εἰς τὸ Τίλιτ διὰ νὰ καταταγῇ ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸ 9ον Σύνταγμα των Εὐζώνων.

Ἡ ἐκπληξίς τοῦ κ. διευθυντοῦ, ἀκούοντας τὴν παράλογον αὐτὴν πρότασιν, δὲν περιγράφεται! Εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν κατέλαβεν ἀσάφεια. Καί ὅταν τέλος ἤμπόρεσε νὰ ὁμιλήσῃ, εἶπε μετὰ θυμὸν μεγάλον:

— Θέλετε νὰ γίνετε στρατιώτης;... εἰς, ποῦ δὲν εἴθε ἀκόμη οὔτε δεκαπέντε ἐτῶν;

— Δώδεκα ἐτῶν ἤμουν ἤδη ταχυδρόμος τοῦ Αὐτοκράτορος! ἀπήντησεν ὑπερηφάνως ὁ Τιάρκος.

Ὁ κ. διευθυντὴς ὕψωσε τοὺς ὤμους, και κτυπήσας τὸ γραφεῖόν του μετὰ τὸν χαρτοκοπτήρα, τὸν ὅποιον ἐκράτει, εἶπεν αὐστηρῶς:

— Ἀρκοῦν αἱ παιδαριωδεῖαι, μαθητὰ Τιάρκε! Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέον σᾶς ἐχορήγησε πλήρη ἐκπαίδευσιν! δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀφίσωμεν εἰς τὴν μέσσην, χωρὶς τὴν ἀδειαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

— Ζητήσατέ του τὴν! εἶπεν ὁ Τιάρκος ἡσύχως.

— Ἐν πρώτοις, ὑπέλαβεν ὁ κ. διευθυντὴς, μετὰ κόπου διατηρῶν τὴν ἡρεμίαν του, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης λείπει ὀλονὲν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Μοῦ φαίνεται κάπως δύσκολον νὰ τῷ στείλω εἰδικὸν ταχυδρόμον, διὰ νὰ τὸν πληροφορήσῃ ὅτι εἰς μικρὸς μαθητὴς στενοχωρεῖται εἰς τὸ Λύκειον και θέλει νὰ φύγῃ.

Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας, ὁ λυκειάρχης ἐσηκώθη, ἐτυλίχθη εἰς τὸν κλαδὸν τὸν κοιτωνίτην του ὡς εἰς ἀρχαίαν τήβεννον, και, ἐπικαλούμενος ὡς μάρτυρα τῆς καλῆς του στάσεως τὸν ἐπιμελητὴν, ὁ ὅποιος εἶχε συνδεύσῃ τὸν Τιάρκον, ἐξηκολούθησε:

— Μαθητὰ Τιάρκε, εἰς σᾶς συγχωροῦνται ὀλιγώτερον ἢ εἰς πάντα ἄλλον αἱ ρομαντικαὶ αὐταὶ ιδέαι, πηγὴ των ὁποίων εἶνε ἡ πλέον μισαρὰ ὀκνηρία. Ἐν τούτοις θὰ συγχωρήσω τὸ παράτολμον αὐτὸ διάδημά σας, ἀποβλέπων εἰς τὴν κάπως ἀλλοκοτὸν ζωὴν, τὴν ὁποίαν διήγαγε πρὸ τῆς εἰσόδου σας εἰς τὸ Λύκειον. Ἀλλὰ διὰ τελευταίαν φορὰν, παρακαλῶ. Ἐπανέλαθε ἀμέσως εἰς τὴν τάξιν σας και ἐγκαταλείψατε τὰς τρελλὰς αὐτὰς ιδέας.

Μετὰ τρία ἢ τέσσαρα ἔτη, ὅταν θὰ τελειώσετε τὰς σπουδὰς σας, τότε θὰ σᾶς ἐπιτραπῇ νὰ πραγματοποιήσετε τὰς ἐλπίδας τοῦ Αὐτοκράτορος και νὰ ἐνστερνισθῆτε τὸ εὐγενὲς στάδιον των ὀπλων. Πρὸς τὸ παρὲν ἡσυχία και μελέτη. Εἶπα!

Καί ὁ κ. διευθυντὴς ἐνεύσε πρὸς τὸν ἐπιμελητὴν, ὁ ὅποιος ἐπανεῖρε τὸν μικρὸν βοηθὸν εἰς τὴν τάξιν του.

Ἡ ψυχρολουσία αὐτὴ ἀντὶ νὰ κατευνάσῃ τὸν ἐπαναστάτην, ἀπειναντίας τὸν ἐξηρέθη περισσότερο. Νὰ μείνῃ τρεῖς και τέσσαρα ἀκόμη ἔτη εἰς τὸ Λύκειον ἐκεῖνο, ἐνθ' ἡ Ζινέττα εὐρίσκει εἰς τὸ στρατεύμα και διέτρεχεν ἴσως κινδύνους; Ποτέ! Δὲν εἶχε τὸσον ὀρρος!

Πρὸς ἐπίμετρον τῆς δυστυχίας του, τὸ διάδημά του ἐγνώσθη εἰς τὸ Λύκειον, και ὅλοι, μαθηταί, ἐπιμεληταί, καθηγηταί, ἤρχισαν νὰ τὸν ἐπιπλήτουν ἢ νὰ τὸν περιπαίζουν. Εἰς τὸ μᾶθημα ὁ καθηγητὴς τὸν ἐμέμφθη μετὰ εἰρωνείαν ποῦ δὲν ἐμελέτησε, — τὸ ὅποιον, εἶπε, θὰ ἦτο πολὺ προτιμότερον ἀπὸ τὸ νὰ συλλογίζεσθαι νὰ γίνῃ στρατιώτης, ὅταν ἀκόμη εἶχε τὴν ἡλικίαν τοῦ μαθητοῦ.

Εἰς τὸ διάλειμμα οἱ συμμαθηταί του «τὸν ἐσπασαν στήν κοροϊδεῖαν». — Τιάρκο, τῷ ἔλεγεν ὁ ἕνας, πῇ γαίνας στὸ θυμὸν και ζήτησε τὸ διορισμό σου: σὲ κάνουν στρατάρχη!

— Τιάρκο, τῷ ἔλεγεν ὁ ἄλλος, ἀκούσα ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ βασίζεται στή βοήθειά σου διὰ νὰ κυριεύσῃ τὴ Σαραγόσσα!

Αἱ εἰρωνεῖαι αὐταὶ ἐξηρέθησαν τὸν Τιάρκον εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἐπαύσε πλέον νὰ εἶνε ὁ πειθαρχικὸς και πειθῆνιος μαθητὴς ποῦ ἦτο ὡς τώρα. Ἡ ὑπομονὴ του ἐξητλήθη δὲν ἐμελετοῦσε πλέον, ἀπεκρίνετο εἰς τοὺς καθηγητὰς ἀυθαδῶς και ἔδερνεν ἀλύπητα τοὺς συμμαθητὰς του.

Ἦρχισαν τότε αἱ τιμωρίαι νὰ πίπτουν ἐπάνω του βροχιδόν. Τὸν ἔδωκαν ὀρθιον εἰς τὴν γωνίαν, τὸν ἔριχναν μετὰ ψωμί και μετὰ νερόν, εἰς τὸ τέλος τὸν ἔκλεισαν και εἰς τὴν φυλακὴν, ὅπου ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας.

Ἐπιτέλους δὲν ἐδόξαζε. Μίαν ἡμέραν ὁ Πάφ-Πούφ τὸν ἐπληροφόρησεν, ὅτι τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν και εἰσῆλθον πρὸ δλιγού εἰς τὸ Παρίσι. Ἀλλὰ εἰς τὸν στρατὸν

τῆς Ἰσπανίας ὑπηρετεῖ και ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς.

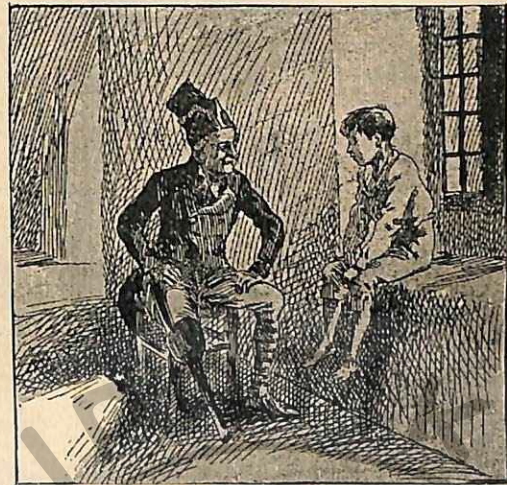
— Ἀφοῦ ὁ συνταγματάρχης μου δὲν ἐρρεται πιά νὰ με βλέπῃ, ἐσυλλογίσθη ὁ Τιάρκος, πρέπει νὰ ὑπάγω νὰ τὸν ἰδῶ ἐγὼ. Θὰ πῶ στὰ γονατὰ του, ὅτι τοῦ πῶ πῶς δὲν μπορῶ πιά νὰ μείνω στὸ Λύκειον, ὅτι εἶμαι πολὺ δυστυχὴς, ὅτι θελῶ νὰ πάω νὰ βρῶ τὴ Ζινέττα στὸ στρατεύμα. Ὅ,τι και ἂν λέγουν, αἰσθάνομαι πῶς εἶμαι ἀρκετὰ μεγάλος και δυνατὸς διὰ νὰ γίνω στρατιώτης, παιδί τοῦ στρατοῦ ἐπιτέλους, ὅ,τι θέλουν ἄς με κάμουν, ἀλλ' ἄς μᾶρτίσουν πιά νὰ φύγω ἀπ' αὐτὸ τὸ σχολεῖο, γιὰτὶ ἀλλοιωτικὰ θὰ ρέψω, θὰ πεθάνω.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ Τιάρκος δὲν ἐσυλλογίζετο παρὰ πῶς νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιον τῆς δραπετεύσεως, τὸ ὅποιον εἶχε συλλάβῃ.

Ὁ εἰλος τοῦ Πάφ-Πούφ βεβαίωτατα δὲν θὰ ἤρνετο νὰ τὸν βοηθήσῃ, και τὸ

βράδυ, εἰς τὴν σιωπὴν τοῦ ὑπνωτηρίου, τῷ ἐξεμυστηρεῖ τὴν τολμηρὰν του ἀπόφασιν: Θὰ ἐφευγὼν ἀπὸ τὸ Λύκειον κορυφά!

Εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Πάφ-Πούφ ἐφερεν ἀντιρρήσεις και ἐδοκίμασε νὰ μεταπείσῃ τὸν νεαρὸν εἰλὸν του, λέγων ὅτι ὁ διευθυντὴς δὲν «θα ἐγνώμεν τὸ κανόνι» και ὅτι ἐξαπέλυε τὴν Ἀστυνομίαν ἐναντίον τοῦ δραπέτου. Ἀλλ' ὁ λόγος αὐτὸς δὲν

«Τὰ ἔλεγον μετὰ τὴν ἐκκλήσιν»
(Σελ. 208, στ. α'.)

ἦτο ἰσχυρὸς νὰ ἀποτρέψῃ τὸν Τιάρκον, ὁ ὅποιος πολλὰς ἄλλας καταδωδεῖς σπουδαιοτέρως ἀπέφυγεν ὡς τώρα. Μετὰ τὴν δ' εὐγλωττίαν ἐξιστόρησε τὰς θλίψεις του εἰς τὸν Πάφ-Πούφ, ὥστε ἐευαίσθητος ἀπόμαχος συνεκινήθη ἐπιτέλους, και συνεφώνησε μετὰ τὸν εἰλὸν του, και ὑπέσχεθη νὰ τὸν βοηθήσῃ.

— Κ' ἐγὼ, τῷ εἶπεν, ἂν εἶχα και τὰ δύο μου πόδια γερὰ, δὲν θὰ καθόμουν βέβαια νὰ μου χιλιζῶ ἐς αὐτὴ τὴ φυλακὴ. Ἐμπρὸς λοιπὸν, και ὁ Θεὸς βοηθός.

Ἡ ἀπόδρασις ὠρίσθη διὰ τὴν ἐπομένην.

Τὴν νύκτα, αφού ἐκοιμήθησαν ὅλοι, ὁ Τιάρκος ἐνεδύθη, ἐξῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν και ἐπεχείρησε νὰναρριχθῇ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ τοίχου. Ἐκεῖ τὸν ἐπερίμεναν ὁ Πάφ-Πούφ, ἑτοιμὸς «νὰ τοῦ κάμῃ πλάτες».

— Ἐλα, τῷ εἶπε, ἀνέβα τώρα και πάτησε στὴ ράχη μου. Μὴ φοβᾶσαι! Πάτα!

Ο μικρός, ο οποίος επανέβρισκεν ἔξω ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ ὅλην τὴν ἐκκίνησιν τοῦ παρελθόντος, ἐπὶ τὴν ἐλπίδα εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ῥάχην τοῦ Πάφου - Ποῦφου, καὶ μὴ ἄλλο πῆδημα ἔφθασε διὰ τῶν ἀκαπύλων τοῦ τῆν κορυφῆς τοῦ τοίχου. Ἐπειτα, μὲ μίαν ἰσχυρὰν ἀνάπαλιν, τὸν ἐκαθάλισκεν, ἔστειλεν ἀπὸ ἐκεῖ - ἐπὶ τὴν ἀποχαιρετιστήριον νεῦμα πρὸς τὸν φίλον του, καὶ ἐξηφανίσθη ἐπισθεν τοῦ τοίχου.

Ο Τιάρκος ἦτο ἐλεύθερος!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Μία ιδέα κατεῖχε τὸν δραπέτην: νὰ πομακρυνθῇ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ἀπὸ τὸ Λύκειον. Διὰ τοῦτο ἤρπασεν εὐθὺς νὰ τρέχῃ ὡς τρελλός, χωρὶς νὰ εἰδεύρῃ πού πηγαίνει.

Μετὰ τρέξιμον ἡμισείας ὥρας, δι' ὁδὸν ἀγνώστων, ἐρήμων καὶ σιωπηλῶν, ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ πνευστιῶν, ἐξηντλημένος, διὰ νὰ ξεκουρασθῇ. Ἐπειδὴ σπινώως ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ Λύκειον, δὲν ἐγνώριζε καλὰ τὸ Παρίσι καὶ τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐννοήσῃ πού εὐρίσκετο. Ἐδίδετο μόνον ὅτι εὐρίσκετο παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα καὶ ἐξηκολούθησε νὰ περιπατῇ κατὰ μῆκος τῶν νέων κυματῶν Ὁρσαί, Μοντεμπελλό καὶ Ἀουστερλίτς. Μία περιπολία, τὴν ὁποίαν εἶδε μακρόθεν, τὴν ἠνάγκασε νὰ κρυφθῇ.

Ἐξελθὼν ἀπὸ τὴν κρύπτην τοῦ κατήλθε διὰ στενῆς ξυλίνης κλίμακος εἰς τὸν παράχθιον δρόμον καὶ ἐξηκολούθησε νὰ διευθύνεται, κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ, πρὸς τὸν Βοτανικὸν Κήπον. Προχωρῶν μὲ φόβον καὶ μὲ τρέμον, ἔφθασεν εἰς ἕνα μέρος, ὅπου μία βαρκούλα ἦτο δεμένη πλῆσιν ἐνὸς μεγάλου δένδρου, τοῦ ὁποῦ αἱ γηραιαὶ ρίζαι ἐβρέχοντο εἰς τὸν ποταμόν. Τότε ἐσκέφθη, ὅτι εὐρίσκετο πλέον ἀρκετὰ μακρὰν τοῦ Λυκείου καὶ ὅτι ἠμποροῦσε νὰ ποτελειώσῃ τὴν νύκτα τοῦ εἰς τὸ εὐμορφὸν ἐκεῖνο μέρος, κατακλινόμενος ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Ἐνῶ ἡτοίμαζε τὴν κλίνην του, — δηλαδή ἐβγάξε τὸ ἀμπέχονόν του διὰ νὰ τὸ τυλίξῃ καὶ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ ἀντὶ προσταγῆς, — ἤκουσε βήματα πλησιάζοντα καὶ εἶδε τὴν λάμπην ἐνδὸς φανοῦ.

Ἦτο νυκτοφύλαξ κάμνων τὴν περιπολίαν του.

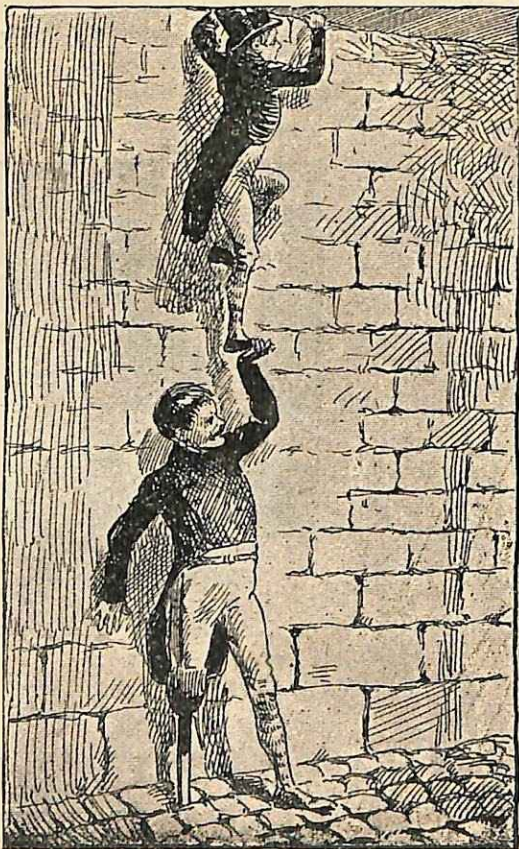
Ο μικρὸς βοηθὸς ἐξηπλώθη χάμω κρατῶν τὴν ἀναπνοήν του, καὶ ὁ νυκτοφύλαξ ἐπέρασε χωρὶς νὰ τὸν ἰδῇ. Τί ὥρα νὰ ἦτο; Δὲν ἤξευρε. Ἐφυγεν ἀπὸ τὸ Λύκειον εἰς τὰς ἐνδεκά, ἀλλὰ πόσον ὥραν εἶχε πλανηθῇ ἀπὸ τὴν πόλιν; Δὲν εἶχε

τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν ἐν τούτοις, βλέπων τὸν οὐρανὸν λευκάζοντα, συνεπέρανε ὅτι δὲν θὰ ἐβράδυε νάκατελῃ ἡ αὐγή. Ἀλλ' ὡς τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐν ὥρῳ ὅπου ἔκλυον τὴν τετράκις.

— Εἶνε τέσσαρες; εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Τιάρκος. Ἄ, μπράβο! σὲ λιγάκι θὰ μ' ἐπάρῃ νὰ πάγω ἐπὶ σπῆτι τοῦ Κορμᾶ.

Ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς ἄμμου βλέπων ὑπερᾶν τῆς κεφαλῆς του τοὺς ἀστέρας ὠχρίωντας καὶ αἰσθανόμενος τὴν πρωτὴν αὐσαν νὰ παίξῃ μὲ τὰ μαλλιά του, ὁ μικρὸς βοηθὸς, μισοκοιμισμένος, ἐκαμνεν ὄνειρα εὐτυχίας.

Ἐδίδετο, ὅτι ἔφθανεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προστάτου του, ὁ ὅπως τὸν ἀνέβλεπεν ἀμέσως εἰς μίαν ἀμαξάν καὶ τὸν ἐπὶ-

«Μὴ φοβάσαι! Πάτα!...» (Σελ. 215 στ. γ'.)

γαίνει εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Τιλσίτ. Ἡ Ζινέττα, μὲ τὰ χρυσὰ μαλλιά καὶ τὴν κομψὴν στολὴν τῆς βιθαντιέρας, τὸν ἐπερίμενε ἐκεῖ καὶ τὸν ὑπεδέχετο φθάνοντα. Καὶ ἀμέσως τὸν ἐκαμνεν λοχίαν εἰς τὸ σύνταγμα ὅπου ὑπηρετοῦσε καὶ ἡ μικρὰ τοῦ φίλου...

Ἡ ἡμέρα διέκυψε τὰ χρυσὰ αὐτὰ ὄνειρα, ἀλλὰ τὸ ὥραϊον θέαμα τὸ ὁποῖον παρουσιάσθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Τιάρκου, τὸν ἔκαμε νὰ βλέπῃ πλέον ῥόδιον τὸ μέλλον του. Ὑπερᾶν τοῦ πύργου τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων, ὁ οὐρανὸς ἀνοίγεται, διασχίζεται, καὶ ὁ μελανὸς πέπλος τῆς νυκτὸς φαίνεται σποτισμένος ἀπὸ μίαν φωτεινὴν δαντέλλαν.

Ἡ δαντέλλα αὐτὴ μεγαλώνει, ὀγκοῦται, λάμπει ὀλονὲν περισσότερο. Καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ὁ ποταμὸς ἀπικτᾷ ἐν ὥραϊον γαλακτώδες χρῶμα, καὶ ἔπειτα γίνεται ὁλος ῥοδοχρῶς.

Ὡς τὴν ὥραϊα ἀφύπνισις εἰς τὴν ἰλαρὰν ἐκείνην ἀτμόσφαιραν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλλικελάδων πτηνῶν! Πόσον εἶνε τώρα μακρὰν τὸ κατὰ κλειστον ὑπνωτήριον τοῦ Λυκείου καὶ τὸ ἀτελὲς φωτισμένον σπουδαστήριον, ὅπου τὴν ὥραν ἐκείνην, ὑπὸ τὴν χρυδαῖαν τυμπανοκρουσίαν, ἤρχιζεν ἡ πρωτὴ μελέτη, καὶ οἱ μαθηταὶ, ὑπὸ τὴν ἀκρότην, ἐξεφύλλιζαν ἀθύρως τὰ χονδρὰ λεξικά!... Ὁ μικρὸς ἀλήτης ἐπανέβρισκε τὸ ἀγαπητόν του ὑπαίθριον καὶ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἄλλοτε εὐτυχισμένης ζωῆς του...

Μ' ἐλαφρὸν πῆδημα σηκώνεται ἀπὸ τὴν ἄμμου, φορεῖ τὸ ἀμπέχονόν του καὶ ἀναβαίνει θαρραλέως τὴν ξυλίνην κλίμακα. Τώρα δὲν φοβεῖται τίποτε. Ὁ πρωτὸς ἡλιος τὸν θερμαίνει μὲ τὰς ἀκτῖνας του, καὶ βαδίζει ὑπερηφάνως ἀπὸ νύκτων τοὺς διαβάτας. Ἐν τούτοις δὲν εἰδεύρει ἀκόμη πρὸς ποῖον μέρος νὰ διευθυνθῇ, διότι δὲν γνωρίζει πού κατοικεῖ ὁ συνταγματάρχης Κορμᾶς.

Ἐξάνα εὐρίσκειται ἐνώπιον στρατῶνος. Οἱ στρατιῶται, πρὸ τοῦ κιγκλιδωματοῦ, καταδροχθίζουσι μὲ ὄρεξιν τὴν ἀχνίζουσαν σούπαν των.

Ὁ Τιάρκος ἀναθαρρεῖ ὀλονὲν περισσότερο.

«Στρατιῶται, συλλογίζεσθε, ἄρα φίλοι. Μήπως δὲν ἔζησα μαζὶ τοὺς πόσον καιρὸν; Μήπως δὲν θὰ εἶμαι αὖτις στρατιώτης; Οἱ καλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι δὲν θάρνηθουν νὰ μοῦ δείξουν τὴν κατοικίαν τοῦ προστάτου μου.»

Ὁ μικρὸς ἐπροχώρησε πρὸς τοὺς στρατιώτας, ἐνῶ ἡ ὄσφρησίς του ἐθωπεύετο πολὺ εὐαρέστως ἀπὸ τὴν εὐωδίαν τοῦ φαγητοῦ των. Τότε ἀντελήφθη ὅτι ἐπεινοῦσε, καὶ πρὶν ἀπευθῆναι πρὸς τοὺς στρατιώτας τὸν λόγον, ἐκύτταξε τὴν σούπαν μὲ βλέμμα πόθου.

Ἐνας χωροφύλαξ, — ὁ στρατῶν ἐκεῖνος ἦτο σταθμὸς χωροφυλακῆς, — παρετήρησε τὸ πειναλέον βλέμμα τοῦ παιδίου καὶ τῷ ἐφώνησεν:

— Ἐ, μαθητοῦδι! Δὲ σὰς ταγίζουσι λοιπὸν καλὰ τὸν σχολεῖόν σου, πού κυττάξεις ἐπὶ τὴν κουράμάν σου καὶ τρέχουσι τὰ σάλια σου;

Ὁ Τιάρκος ἐπλάσεν ὀλόκληρον ἱστορίαν περὶ ἐσπευσμένης δῆθεν ἀναχωρήσεως, περὶ ἀπουσίας οικογενείας, καὶ κατέληξε νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι πραγματικῶς ἐπεινοῦσε πάρα πολὺ.

— Μπὰ πού νὰ πάρῃ ὁ ἄνεμος! ἀνέκραξεν ὁ χωροφύλαξ, ὁ ὁποῖος ἔτυχεν καλὸς ἄνθρωπος καὶ γιατί δὲν τῶλεγες ἀμέσως; Ἐλα, πάρε καὶ τρώγε! Φτωχὰ εἶνε ἡ σούπα μας, ἀλλὰ μακάρι νὰ γάμα

ἀπὸ αὐτὴ καθεμέρα, ὅταν θὰ πάμε εἰς τὴν Ρωσσίαν.

Ἐνῶ ὁ μικρὸς Βοηθὸς ἔτρωγε μὲ πολλὴν ὄρεξιν τὴν μερίδα πού τοῦ προσέφερεν ὁ νέος τοῦ φίλος, πέντε-ἕξι στρατιῶται ἐπλησίασαν περίεργοι νὰ μάθουν τί ἐγύρευεν ἐκεῖ τέτοιαν ὥραν ἕνας μαθητὴς τοῦ Λυκείου.

— Μήπως ξεύρετε, φίλοι μου, πού κατοικεῖ ὁ συνταγματάρχης Κορμᾶς; ἠρώτησε τότε ὁ Τιάρκος μὲ γεμάτον στόμα. Γιατί ἐκεῖ θέλω νὰ πάω.

Οἱ χωροφύλακες ἐκυττάχθησαν ἀπορούντες.

— Κορμᾶς;... Ὁχι... δὲν ξέρουμε... Ἐνας ἄλλος ὅμως στρατιώτης, ὁ ὁποῖος ἐσκούπιζε τὸ πρόθυρον καὶ ἤκουσε τὴν συνομιλίαν, ἐπροχώρησε μὲ τὴν σκούπαν εἰς τὸν ὄμον:

— Ἐγὼ τὸν ξέρω, εἶπε, τὸν συνταγματάρχην Κορμᾶ. Ἦμουν ἐπὶ λόγῳ τοῦ ὅταν ἦταν ὑπολοχαγὸς τῆς νέας φρουρᾶς.

— Καὶ ξεύρετε πού κατοικεῖ; διέκοψεν ὁ Τιάρκος.

— Καλὲ βέβαια! Ἐγὼ τοῦ πηγαίνα καὶ τώρα-ὑστερα τὰ ἐγγράφα τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Γκρανζ-Μπατελιέρ, κοντὰ ἐπὶ σταθμὸ τῶν ἀλόγων.

Οὕτως ὁ Τιάρκος ἔμαθε τὴν διεύθυνσιν τοῦ προστάτου του.

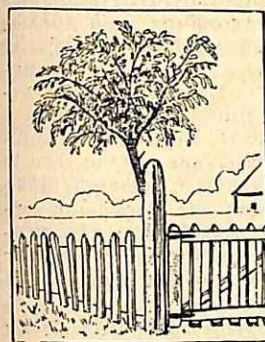
Καὶ ἀποχαιρέτησας μὲ θερμὰς εὐχαριστίας τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ὑποχρεωτικοὺς χωροφύλακας, διηρμήθη πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς Γκρανζ-Μπατελιέρ.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Φλόρα μιράμπιλις

Εἰς τὴν Βεγγάλῃ τῶν Ἰνδιῶν, ἕνας κτηματίας ἐφύτευσε εἰς τὸ γῶμα ἕνα πάσσαλον, καμωμένον ἀπὸ κορμὸν δένδρου χονδροειδῶς τετραγωνισμένον, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν φράκτεν τοῦ κήπου του. Ἀλλὰ φαντασθῆτε τὴν ἐκπλήξιν του ὅταν μετὰ τινα καιρὸν εἶδεν, ὅτι ὁ πάσσαλος ἐρρίχθη καὶ ἤρχισε νὰ «πετᾷ», νὰ βλαστάνῃ! Σήμερον ἕνας ὠραίος καὶ πυκνὸς πράσινος κλώνος ἐπιστέφει τὸν πάσσαλον, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ κτηματίου.

Μαγικὴ εἰκὼν

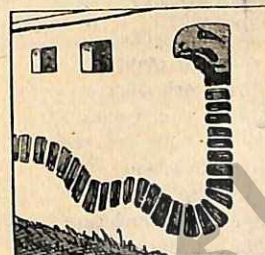
(Ἐορτάλη ὑπὸ Νίκου Φανή.)

Ὁ νικητὴς σταυροφόρος, ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἐπιδεικνύει τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐχθροῦ, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν. Ποῦ εἶνε;

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν τῆς ἀνὰ Μαγικῆς εἰκόνος εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν τοῦ μὲ μίαν δαντέλλαν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθῶν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον θὰ ποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρῶτον κληρωθῆσιν ἐν τῷ ἔντε, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητὴς, ἡ συνδρομή του θὰ παραταθῇ).

Μία πρόληψις

Ἐνας γερμανὸς ζυθοποιός, — προληπτικὸς ἄνθρωπος, φαίνεται — ἀνῆλθεν ἐργασίας παρὰ τοὺς πρόποδας ὑψηλοῦ λόφου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τοῦ βλεπόντος πρὸς τὸν λόφον, ἐσφίσθη νὰ κατασκευάσῃ, μὲ πλίνθους καὶ διάφορα ἄλλα πετραδάκια, αὐτὸ τὸ περίεργον ζῶον πού βλέπετε, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἔχει τὴν μαγικὴν δύναμιν νὰ πατρέπῃ καὶ νὰ καλῇ ἀπὸ τὴν νέαν οἰκοδομήν! Εἶνε τέρας μὲ σῶμα ὀφείας καὶ κεφαλὴν παπαγάλου.

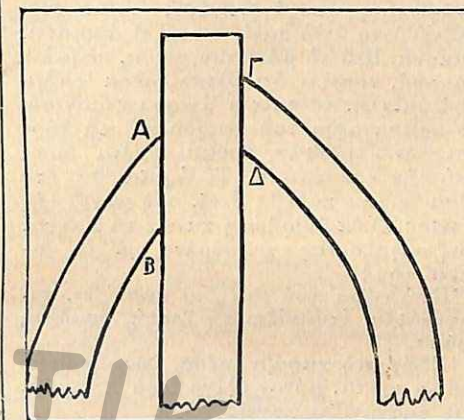
Οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον....

Ἡ ἀπάντησις εἰκὼν παριστᾷ συσκευὴν ἐπινοηθεῖσαν πρὸ διακοσίων ἐτῶν διὰ νὰ κάμνῃ κανεῖς «γυμναστικὴν κατ' οἶκον». Ὁ γυμναζόμενος κά-

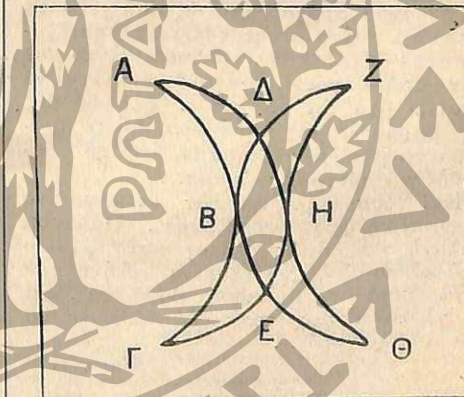
στικὸν ὄργανον εἶνε εἶδος πολυθρόνας, ἐφοδιασμένης μὲ πολλὰ ελατήρια (σούστες), τοποθετημένα μετὰ ἀλλεπαλλήλων σανιδῶν.

Ὀπτικὴ ἀπάτη

Ἐκ πρώτης ὄψεως, αἱ γραμμαὶ Α καὶ Β δὲν φαίνεται ὅτι προεκκινόμεναι θὰ συνηρῶντο μὲ τὰς γραμμάς Γ καὶ Δ. Ἐν τούτοις συνεννοῦνται, ἡ δὲ ταυνία, ἡ τοποθετημένη ἐν τῷ μέσῳ, εἶνε ἡ αἰτία τῆς ὀπτικῆς αὐτῆς ἀπάτης.

Δύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 24 φυλλαδίου

Ἀρχίσате ἀπὸ τὸ Ε καὶ ἐξακολουθήσατε δεξιὰ ΔΑΒΑΖΗΘΕΓΒ διὰ νὰ κατὰλλῃτε πάλιν εἰς τὸ Ε.

κρῖνο! Καὶ αἱ ἰδικαὶ σας ὠραιόταται, Εὐγνωμονοῦσα Φίλη καὶ Ὠχρὰ Λαίδη.

Πολλὰ καὶ ὠραῖα πράγματα ἔλαβα αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα διὰ τὴν Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔχω τόπον, ἀναβάλλω τὰς ἐγκρίσεις διὰ τὸ προσεχές.

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

[Πρότασις τοῦ Ἐγγόνου Αὐτοκράτορος· ἴδε Ἀλληλογραφίαν 21ου φύλλου].

Γ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Υπόλοιπον ἐκ τοῦ Β' Δελτ. δρ. 10,70.
Νέαι εἰσφοραί: Φάνος Τζαβέλλας λεπτὰ 30. Κυκλιαῖά δρ. 2, Σαφῶ Γ'. Λουκοπούλου λ. 10, Ἐνδοξὸν Σοῦλι λ. 10, Ματαιιώτης λ. 50, Σένη Α. Δουζίνα λ. 20, Ι. Ε. Κασσελάκης λ. 10, Μαῦρα Μάνια λ. 50, Χεῖρ Βοηθείας, Τρακατράκη καὶ Κατεῖαν Φασαρίας δρ. 2, Δαφνοστεφὴς Σηαῖα λ. 30, Ἀσπρος Γάτος λ. 20, Ράβδος τοῦ Μωῦσῶος λ. 10, Γενναϊόνυχος Ἑλληνίς δρ. 1, Μαρία Μάλια λ. 50. — Τὸ ὅλον μέχρι τῆς 25 Μαΐου δρ. 18,60. Διὰ τούτων ἐνεγράφησαν δύο ἄποροι, ὁ ὑπ' ἀριθ. 39 ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ, καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 21 ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἐπερίσσευσαν δὲ λεπτὰ 60, τὰ ὅποια θὰ μεταφερθῶν εἰς τὸ προσεχές Δελτίον.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Ἐντελβαῖς κ. (Μ.Γ.), Ἀσπρος Γάτος, α. (Ε.Π.), Κερκυραϊκὴ Αὔρα, κ. (Α.Κ.), Κλάμε με Μάνα, κ. (Μ.Π.), Λόρδος Βύρων, α. (Ν.Α.).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ Δαφνοστεφὴς Σηαῖα (0) μὲ Μιχρούλαν Πατριάν, Ὑμνον τῆς Κρήτης, Ἀφροδίτατον Σειρήνα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Μαῦρα Μάνια (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν· ἡ ἐπιστολή σου ὠραιότατη) Καπετὰν Φασαρίαν (στεῖλε τὸ Παγγινόν σου, καὶ ἂν εἶνε καλόν θὰ τὸ δηλοσέωμαι) Σεντενυμένον Πουλλί (εὐχαριστῶ πολὺ· ἔ, τί εἶδες λοιπόν ἀπὸ τὸ βουνό ἐκεῖνη τὴ νύκτα;) Δευκὸν Κρίνον (εὐχαριστῶ τὸν Σύλλογον σας διὰ τὸ μικρὸν ἔσπεθῶμα καὶ περιμένω καὶ τὸ μετὰ) Καλλιφύλλον Ρόδον (συνθέστατα; δὲν τὸ πιστεύω...) Ἑλληνοπούλαν τῆς Θράκης (ἔστειλα· πολὺ ἐγέλασα με τὸν κήρυκα τοῦ κομῆτου) Ράβδον τοῦ Μωῦσῶος (τὰ Π. Πνεύματα ποῦ λαμβάνω εἶνε τόσο) πολλά, ὥστε ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ἐκλέγω ὅσα χρειάζονται κάθε φοράν διὰ κλήρου) Αλ. Α. (ἔχει καλῶς) Γενναϊόνυχον Ἑλληνίδα (δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ νέα μας φίλη εἶνε πολὺ καλὴ· εὐχομαι ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις) Ὁρφέα (ἔχω καμμιά τριανταριά, ἀλλὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ σοῦ γράψω ὀνόματα καὶ ψευδώνυμα) Μικρόν Ἀργοναυτὴν (ἔλαβα· χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ) Ἡχὺ τῆς Αἰῶνης (κ' ἐγὼ λοιπόν περιμένω ἀνυπομονῶνς αὐτὰς τὰς παύσεις) Μικρομέγαν (ἀπλούστατα, διότι δὲν τὰς ἔλαβα) Ριζοσπάστην (ἔχει ἀκόμη ὀλίγην ὑπομονήν...) Βυζαντινὸν Ἀετόν (ἔστειλα· βεβαίως εἰμπορεῖς) Φῶτον Τζαβέλλαν (ναί) Μιχ. Α. Τρ. (τὴν δραχμὴν εἰμπορεῖς νὰ τὴν στείλῃς ἐσώκλειστον εἰς ἐπιστολήν σου) Ἀφροδίτατον Λεωνίδα (περαστικά εἰς τὴν ἀδελφὴν σου) Εἰμὰ Ζακυνθία (ναί) Ἑθνικὴν Ψυχὴν, Χιονισμένον Λάσος, Ἐρμὴν τοῦ Πραξιτέλους (ἔλαβα καὶ μὴν ἀνησυγῆς) Αἰώπων (αἱ λύσεις γράφονται εἰς τὸν ἰδιαιτέρον χάρτην τὸν Δύσεων) Π. Ι. Χ. (ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷς δὲν εἶνε συνδρομητὴς καὶ γράψε του) Ματαιώτητα, κτλ.
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 25 Μαΐου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 22 Ἰουνίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου.

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὲν νὰ γράψωι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖ μὲς εἰς ἑαυτοῦ, ὧν ἑκάστος περιεχί 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φε. 1.]

260. Δεξιόγυφο;

Χρόνου κοινὸν ἐπίρρημα
Μὲ ποταμὸν ἐνοῦται
Καὶ καλλικέλαδον πτηγόν
Ἀμέσως φανεροῦται.

Ἐστάλη ἐπὶ Πιτροῦ Δ. Πασαχάλη

261. Μεταγραμματισμός

Τοῦ ὄργάνου σου ἓνα ὄητα
Ἄν ἀλλάξῃς μ' ἓνα νῖ,
Στοὺς λαχανοκήπους ζήτα
Τὸ φυτὸν ποῦ θὰ φανῇ.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Σημαιοφόρου Ἑλληνος

262. Ἀναγραμματισμός

Ὅπως ἔχω ἂν μάρφισι,
Εἶμαι κατὶ χρονοῖσι;
Ἄν δὲ μάναγματις;
Ἐν συμπερασματικόν.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Πόνου τὸ Χαμόγελο

263. Ἀστήρ.

* * * * *
Νάνικατασταθῶν οἱ ἀ-
στερισκοὶ διὰ γραμμάτων
οὕτως ὥστε νάναγιγνώσκεται:
* * * * *
καθετῶς ἥρωις ἡμίθεος· ὀρι-
* * * * *
ζοντίως ἀρχαῖος βασιλεὺς·
* * * * *
διαγωνίως δὲ νῆσος τῆς Ἑλ-
* * * * *
λάδος καὶ πτηγὸν κατοικίδιον

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Κανυχίματος τῆς Ἡπειρου

264. Κρυπτογραφικόν

1234567 = Ἀρχαῖος στρατηγός.
24567 = Ἐπίθετον.
3267 = Μέρως νοσῶδες.
4267 = Ἀρχαιοτάτος βασιλόπαῖς.
54567 = Αὐτοκράτωρ Ρωμαῖος.
67467 = Ἐπίθετον.
74567 = Δημητριακόν.

Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Γλυκίας Ἑλπίδος

265. Ἀστεῖον Παρόγραμμα

Φύλα καὶ τὰς δέκα στολάς.

Ἐστάλη ἐπὶ Κωνσταντίνου Ἐμμανουὴλ

266. Μαγικὴ Εἰκὼν ἀνευ Εἰκόνος

— Ἐφερεν ὁ Νίκος τὰς ἐφημερίδας;
— Τὰς ἐφερεν· ἀλλ' ὅχι ὁ Νίκος... ὁ ἄλλος.
— Ποιὸς ἄλλος;
— Μὰ τὸν εἶπες!...

Ἐστάλη ἐπὶ τὸ Σβυστό μας Κανδῆλη

267. Ἀκροστιχὶς μετὰ Ποικίλης Ἀκροστιχίδος

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν ἀρχαῖον βασιλεῖα τῆς Αἰγύπτου· τὸ δὲ δευτέρον τῆς πρώτης, τὸ τρίτον τῆς δευτέρας, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, εἶδος ἀνάξῃς:

1, Ἀρχαία πόλις, ὀνομαστὴ διὰ μίαν μά-
χην, 2, Ὄρα τοῦ ἔτους, 3, Ὄρος τῆς Ἑλ-
λάδος, 4, Κάτοικος ἐνδόξου γήσου.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Σεινὸν Ἰου

268. Ἑλληνοσύμφωνον

αο - η - ι - η - α - ουη

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Χάνι τῆς Γαβρίας

269. Γριφός.

οὐ οὐ ἄς ἄς 1 1 1
οὐδ γ' μετ 1 ω
οὐ οὐ ἄς ἄς 1 1
οὐ οὐ ἄς ἄς 1 1

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Λαδοναίου

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΗΣ ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑΣ ΤΟΥ 24 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 217]

ΑΘΗΝΩΝ: Ἰάκ. Κλεώπας, Ν. Δ. Πίστης, Νικ. Φ. Παπαδόπουλος, Ζ. Α. Ζωγράφος, Ε. Γ. Παπανικολάου, Στεφ. Δημητριάδης, Ἀθ. Κ. Διαλησίου, Σπ. Π. Κατράνης, Μαρίκα Ζάπτα, Σμαργάδα Σ. Ρεγκούκου, Γ. Σωτήρης, Δημ. Π. Κατράνης, Μιλόουσα Νικήτρια Ἑλλάς, Κ. Ἀναγνωστοπούλου, Φλωρεντία Φ. Πασαχάλη, Ἰο. Σ. Σαρρατῆς, (23) Ἀλ. Β. Σπυριδάκης, Ἀρῶν Θ. Θωμόπουλος, Ἐνδοξὸν Σοῦλι.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀθ. Κ. Ἡλιόπουλος, Εὐάγ. Κ. Λαγομιζῆς, Ν. Α. Παπακρίστου, Π. Ι. Παπαθανασίου, Σπ. Κουρῆς, Ἐμ. Βοκονάκης, Γ' Σ. Σκανδάλης, (23,24) Α. Α. Κανελλόπουλος, Γ. Κ. Οικονομοῦ, Θ. Α. Δούνας, Ἑλλῆς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Ἐμ. Α. Τσιόκας, Π. Ι. Μπαρμπάριος, Ἀθ. Π. Μιερμηγκας.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΓΟΛΙΝΙΤΗΣ: Ἀθηνά Π. Παύλλου.
ΑΓΓΡΙΝΙΟΥ: Ν. Θ. Αἴτας, Ἰ. Γ. Πορτοῦλης, Ἰουλῖα Ἀν. Παναγοπούλου.

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ: Ἀθ. Χο. Μιγας.
ΑΝΔΡΟΥ: Π. Α. Πασαχάλη, Γρασίμης Α. Πα-
σαχάλη, Α. Κωσταρῆς, Α. Μ. Μπίστης.

ΑΓΙΟΣΤΟΛΙΟΥ: Κ. Π. Σπυριδάκης.

ΒΟΛΟΥ: Ἰ. Ν. Βόνας, Π. Παπακωνσταντίνου.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ν. Α. Χωραφῆς, Κλεῖα Στουπάκη.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μιχ. Φλαμπουράκης, Σπ. Α. Βελιανίτης, Στ. Λαυρέλ.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Μ. Θ. Τρίκας, Φρ. Γ. Ἰωάννου

(23,24) Ἀνδρ. Στ. Εὐσταθίου, (23,24) Ν. Ι. Δημητριάδης.

ΛΑΡΙΣΗΣ: Ν. Γ. Σαρίμης, Αἰκατερίνη Ζ. Μητσάκη.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Κλ. Γ. Κοτοπούλης.

ΠΑΤΡΩΝ: Α. Ν. Σαγιάς, Α. Σ. Μανθόνος, Φρ. Ι. Τζουλάκης, Ἀλυσίος Ι. Τζουλάκης, Ἀν. Α. Ἀ-
θανασίου.

ΠΥΡΓΟΥ: Μ. Μανουλάκης.

ΠΟΡΟΥ: Ἡλ. Γ. Μαρκόπουλος.

ΣΠΑΡΤΗΣ: Π. Γ. Σαμπάτσος (23), Αἰδία Οικονομοπούλου.

ΣΥΡΟΥ: Γ. Ν. Παδικάκης, Ν. Θ. Τρυπάρης,

Χαρίκλεια Α. Κλάδη (23,24).

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Κ. Ν. Μπρίκας (23), Ι. Π. Μι-
χαλοπούλου.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Θεοδ. Α. Θεοφάνης (23,24).

ΩΡΩΠΟΥ: Ἀνδρ. Μάχη Α. Ντιμου (23).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Θ. Κιακίδης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Γ. Μοῦτσος.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κωνσ. Μ. Κιούρης, Α. Σ. Σα-
λαμίγκας, Ὀλγα Γ. Βερόκου, (23), Ν. Α. Λαζα-
ρίδης.

ΚΑΒΑΛΛΑΣ: Κόρη τῆς Μακεδονίας (23).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Μ. Γ. Παπαδό-
πουλος, Δόκτωρ Κούκ (23,24) Μιχ. Α. Μιχαηλί-
δης, Κ. Α. Χουαφῆς (23,24) Σ. Μανώλης, Σ. Α. Παντεριμῆς, Μαρίκα Μάλια, Α. Πανόπουλος (23)

Σοφ. Ν. Γρηγοριάδης.

ΜΙΤΙΛΗΝΗΣ: Μαρία Α. Προτοπάκη.

ΠΟΡΤ-ΣΑΪ: Γ. Γαλάτεια Παρασκευά, Ἑλὴν Α. Λαδίου.

ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγαρίας): Εὐαγγελία Γ. Αιγενοῦς,

Ὀλγα Κιτσιούκη.

ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Φιλελεύθερον Πνεῦμα, Α. Μισοῦλης.

ΣΑΜΟΥ: Ν. Ε. Γιοκαρίνης, Α. Ε. Γιοκαρίνης.

40 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ: Ἑλληνοπούλα τῆς Θράκης (23).

ΣΤΕΝΗΜΑΚΟΥ: Γ. Παπαθεοφίλου.

ΤΥΡΝΟΒΟΥ: Θεοδ. Χατζηγεωργιάδης.

ΧΙΟΥ: Χιανὸ Ἀγκυράλη.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν εὐρύτερον ἀσθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτιθέ-
σαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐληφθῆσαν κατὰ σειρὰν
οἱ ἐξῆς τοῖς: **ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΟΡΤΟΥΛΗΣ** μα-
θητὴς Ἰωανναῖου ἐν Ἀργεῖν, **ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Γ.**
ΔΙΕΠΝΟΥΣ ἐν Πύργῳ Βουλγαρίας, **ΙΣΑΑΚ Σ.**
ΣΑΡΦΑΤΗΣ, ὁδὸς Βλαχάδα 11, ἐν Ἀθήναις
καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεργήσῃ δι' ἑμῶς, οἱ δὲ ἄλλοι
δύο διὰ μίαν τιμητικὴν ἑκάστος.

Προσέδωκε δρ. 1,50 διὰ τὸν πρῶτον διαγωνισμὸν.

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ
μὴ παρασιτῇ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώ-
νουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν
εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ
50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας
ταινίας. Ἄλλως δὲν εὐθύνομεθα διὰ
τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου!